

Bódi Gábor előadása a 2014. évi Infotér konferencián és észrevételek

„A legfontosabb, hogy megmutassuk a szakma és az ágazat számára, hogy merre tovább.”

Igen érdekes, hogy az Infotér Egyesület konferenciáján, amely „informatika a társadalomért” egyesület, az előadó nem a társadalomnak és a társadalomról, hanem a szakma és az ágazat számára beszél. Persze a „társadalom”, az emberek érdekeit már évtizedek óta nem képviselik civil szervezetek az infokommunikációs szolgáltatókkal szemben.

...

„Az előadás öt területre fog fókuszálni.

Kicsit beszélnek a struktúráról, hiszen lehetett hallani a Fejlesztési Minisztériumról, Miniszterelnökségről, több aspektusáról, hallottunk a Belügyminisztériumról, digitális közösségekről, digitális államról, azt gondolom, hogy eléggé szerteágazó az a terület, amelyet igyekszünk lefedni. Azt gondolom, hogy az elmúlt évekhez kötődően vannak benne újdonságok, hogy miképpen szerveztük meg a struktúrát, és vannak benne hasonlóságok, úgy gondolom az elmúlt időszakhoz kötődően. Azt gondolom, hogy kell néhány szót beszélni stratégiai irányokról, hiszen azt gondolom, hogy mindannyiunk számára nagyon fontos, hogy valamilyen keretrendszert és irányt kapjunk, hogy merre haladjunk tovább.

Kell beszélni szabályozási kérdésekről, hiszen nagyon jó, hogy ha látjuk, hogy a szabályozás oldalán, ami ugye az államnak, a jogalkotónak az egyik legfontosabb eszköze, azért, hogy egy területet irányítani, igazgatni tudjon, nagyon fontos, hogy milyen irányban tudjunk lépni, melyek azok a szabályozási területek, amelyekről azt gondoljuk, hogy az ágazat életére hatással lesznek.

A szabályozás nem azt a célt szolgálja, hogy a kormány egy területet irányítani, igazgatni tudjon, hiszen ezt nagyon sokféle módon meg lehet tenni, különböző eredménnyel. Egy nemzeti kormány elvben azért irányít és szabályoz, hogy az általa, a választók felhatalmazása alapján megfogalmazott nemzeti érdekeket érvényesítse. Ilyen nemzeti érdeket viszont ma sem a Stratégia, sem más jelenlegi kormánydokumentumok nem fogalmaznak meg, a nemzetinek nevezett célok ágazati célok, az infokommunikációs ágazat érdekeit szolgálják.

Természetesen kell beszélni kiemelt projektekről, olyan irányokról, amelyek a stratégiák illetve a szabályozási és irányítási keretrendszer keretében már viszonylag jól körvonalazódtak, mert hogy ez azonnal mindannyiunkat érdeklí és nagyon fontos Önök számára, hogy tiszta képet kapjanak arról, hogy merre megyünk, milyen konkrét projektek vannak és mi az, amivel leginkább aktuálisan foglalkozniuk kell.

Természetesen beszélnünk kell arról, hogy a kormányzat, a piac és a társadalom miképpen tud együttműködni, mert talán az elmúlt hetek történései is azt mutatják, hogy ezen a téren van még javítanivaló, s azt gondolom, hogy megvannak azok a fórumok és lehetőségek, amelyek mentén ez szofisztikálható, kicsiszolható, hogy egy jó együttműködés jöjjön létre, az is lehet, hogy ezt még nem találtuk meg, ezt majd mindenképpen mindenki eldönti maga, azt gondolom, hogy néhány gondolatot azért erről érdemes megfogalmazni.

Térjünk rá tehát a struktúrára, szerkezetre.

Ugye viszonylag egyértelmű, hogy az elmúlt évek kormányzásában nagyon sok kritikát kapott a kormányzat arra vonatkozóan, hogy nem egy helyen volt összefogva az informatika, miért nem így, miért nem úgy történik.

Az előadó pongyolán fogalmaz, milyen „informatikának” kellene egy helyen összefogva lennie, vagy mi az az „összefogás”. Az informatikai ágazatnak érdeke egy minél nagyobb hatalmú ágazati irányító szerv, mely a nemzetgazdaság más ágazataitól eltérő, kedvezőbb szabályozást, támogatásokat jár ki a Kormánytól, mellyel összefonódva partneri viszonyt lehet kialakítani, így gyengítve az állam hatalmi pozícióját..

Ezek mindig azt gondolom, hogy kormányzásfilozófiai kérdések, az adott kormányzat miképpen alakítja ki azt a működési struktúrát, amelyben egy-egy ágazatot, szerkezetet irányítani kíván. A jelenlegi megint egy új szerkezet, talán még ilyennel nem nagyon találkoztunk, de fellelhetőek mind az elmúlt négy évben, mind az előző időszakra visszatekintve olyan elemek, amelyekből ez összeállt.

Viszonylag egyértelmű a korábbi státúumrendelet alapján, hogy a Belügyminisztérium úgy, ahogy van, megkapta az e-közigazgatást, tehát a kormányzati informatikához, ahhoz kötött infrastruktúrális szerkezetrendszerhez kapcsolódó feladatokat. Ebben talán nem kell sokat gondolkodni, láthatók azok az intézmények a Belügyminisztérium mögött, NISz-szel és hasonlókkal a háttérben, amelyek megpróbálják kiszolgálni az innen érkező igényeket. Most jelezném, hogy nem fogok minden rövidítést kimondani, mert azt gondolom, hogy eléggé szakavatott itt a közönség, úgy, hogy ezzel nem húznám az időt, másrészt ha valaki nem tudná a rövidítést, a mellette ülő biztos tudja, ahogy körülnézek a teremben.

Azzal, hogy a Fejlesztési Minisztérium első körben úgy tűnik az új státúumrendelet alapján, mint aki vesztett a területéből, én azt gondolom, hogy Miniszter úr előadása alapján, ez nem, hogy nem igaz, de talán még egy sokkal másabb irányú kommunikációs és fejlesztési lehetőség nyílik meg. Viszonylag egyértelmű a státúumrendelet alapján, hogy az informatika összefogója, az a Fejlesztési Minisztérium, ez alatt értünk minden olyan piachoz kötődő fejlesztési és konszolidációs irányt, amit itt Miniszter úr említett, beleértve a kompetenciák fejlesztését, a piaci infrastruktúrákhoz való támogató fejlesztéseket, a gazdaságfejlesztéshez kapcsolódó feladatrendszereket. Azt gondolom, hogy maga az említett ITU konferencia egy olyan egyedülálló lehetőséget fog adni a szakma számára, amelyre egyrészt érdemes lesz felkészülni, másrészt érdemes lesz élni vele. Azt gondolom, hogy a jövő év az egy nagyon nagy áttörés lehet mindenki számára, hiszen a piac nagyon sokszor emlegeti, hogy a

kormányzat ezt nem teszi, meg azt nem tesz meg, sosem értékeljük, hogy a másik oldalon ugye próbálunk ebben együttműködni, azt gondolom, hogy egy ilyen lehetőséggel való élés az majd meg fogja mutatni, hogy miképpen tudunk ezen a területen közösen együtt haladni.

Az előadó az ágazatot (azaz ágazati gazdasági egységeket, többnyire vállalatokat, amelyek fő tevékenysége infokommunikációs szolgáltatás) következetesen „piac”-ként emlegeti. Ez a szóhasználat félrevezető, hiszen a piacon nemcsak eladók, hanem vevők is vannak, akik érdekei többnyire nemcsak az infokommunikációs, hanem minden ágazatban ellentétesek az eladókéival. Ezzel a szóhasználattal az ágazattal összefonódott állami szerv elkendőzi, hogy valójában kinek az érdekeit képviseli.

Ugye emellett említenünk kell a szakágazatokat. Viszonylag jól látható és ez mindenki számára nyitott könyv, hogy vannak horizontális feladatrendszerek, ezért erről kérdezzük meg a Belügyminisztériumot és a Fejlesztési Minisztériumot és vannak szakágazatok. Ide tartozik az EMMI, melyben az oktatásügy és az egészségügy kiemelt szerepet kap, ide tartoznak természetesen a gazdaságfejlesztéshez kötődő feladatrendszerek, a földművelésügyhöz. Mindenhol vannak olyan szakágazati informatikai feladatrendszerek, amelyek szakágazati szempontrendszer mentén valamiféle informatikai támogatással, amelyet egyértelműen eszközrendszerként kell megjelölnünk ezekben a fejlesztésekben, meg tudnak jelenni, azt gondolom, hogy a jelenlegi szervezeti struktúrában jól látható, hogy maga a feladat végrehajtása a szakterületekhez kötődik, amelyeknek kötelezettségük van együttműködni ezen horizontális felületekkel.

A statisztikai szóhasználat és fogalom téves: az oktatási ágazatokhoz az oktatási intézmények, az egészségügyi ágazatokhoz az egészségügyi intézmények tartoznak, az EMMI nem. Hasonlóképpen a mezőgazdasági ágazatba a mezőgazdasági termelők és szolgáltatók tartoznak, a Minisztérium nem. Ezek a minisztériumok ágazati minisztériumok, amelyek az igazgatási ágazatba tartoznak. A szakágazati informatikai feladatrendszer legtöbb esetben szakágazati igazgatási informatikai feladatrendszer. A Belügyminisztérium és a Fejlesztési Minisztérium – az ágazati irányítási feladatokat ellátó helyettes államtitkárságok kivételével funkcionális szervek.

De itt jön egy kis csavar, tekintettel arra, hogy van még egy NHIT és van a Miniszterelnökség, ugye itt a Miniszterelnökség egy nagyon speciális szerepkörben lép bele ebben a dologban, ugye az én személyemben van egy az infokommunikáció összehangolásáért felelős szerkezetrendszer.

A szerkezetrendszer kifejezés meglehetősen homályos. A korrupció melegágya a homályos fogalmakkal operáló közigazgatás, amikor a döntéseket nem egyértelmű szabályok szerint, hanem „irányok mentén” például struktúrákról, rendszerekről és tudásokról hozzák.

Ugye, a mi dolgunk az, hogy a Miniszterelnökség egyéb szervezeteivel és egyéb tudásaival együttműködve, hiszen a Miniszterelnökségen van ugye a stratégia, a közbeszerzés, fejlesztéspolitika, minden ilyen típusú tudást hozzáadva, megpróbáljuk ezeket a szakrendszeri irányokat valahogy egy irányba terelni, és megadni azokat az irányvonalakat

akár társadalompolitikailag is, amelyek, azt gondoljuk, hogy tényleg hasznos projekteket, programokat fognak tudni végrehajtani, úgy, hogy természetesen a szakrendszer céljaihoz igazodjon.

Hogyan lehet tudásokkal együttműködni? Hogyan lehet irányokat egy irányba terelni és miért is kell ez? Irányvonalak, amelyek hasznos projekteket programokat tudnak végrehajtani? Ez bizony nagyon távol áll egy jól működő közigazgatás alapjául szolgáló világos és értelmes jogi szövegektől.

Ugye ebben a NHIT-nek egy speciális szerepköre van, próbáljuk úgy megszervezni a munkát, hogy a NHIT a nevéből is adódóan olyan háttértámogatásokat, olyan tudást próbáljon behúzni a rendszerbe, amelyek esetleg egy normális kormányzati működés esetében ugye nem találhatók fel. Ez ugye jelentheti a piaccal, társadalmi szervezetekkel való együttműködést, ennek a kereteit azt gondolom nagyjából kialakítottuk, illetve jelentheti azt, amikor a tárcákkal együttműködve megpróbálunk olyan háttér-információkat gyűjteni és olyan optimális döntéshozatali helyzeteket előállítani, amelyekben azt gondoljuk, hogy tényleg reális és akár az ágazatot képviselő szakmai, akár politikai döntések születhetnek.

Milyen döntésekről van szó? Miért nincs valódi, az ország adatházartását lefedő állami infokommunikációs statisztika? Miért szorítkoznak az állami statisztikában csaknem kizárólag az eszközállományra, és miért nem foglalkozik a kormányzat az információs kor legfontosabb nyersanyagával és termékével, magával az adattal? Ez olyan, mintha a mezőgazdasági statisztika nem elsősorban az állatállománnyal, a gabonatermessel stb. foglalkozna, hanem a vetőgépek és tárcsás boronák számával.

Hogyan gondolhatja valaki, hogy statisztika helyett háttérinformációkra támaszkodva, alapos, az ország érdekeit szolgáló döntéseket lehet hozni? Milyen döntések lesznek ezek a „piaccal” együttműködve meghozott döntések? A nemzeti kormányznak kifejezetten nem lehet feladata egy nagy többségében piaci ágazat, jórészt külföldi tulajdonban lévő vállalatainak képviselete, ez csak egy lobbista, kijáró szervezetnek lehet a feladata.

A stratégia. Ugye viszonylag egyértelmű a helyzet, hiszen februárban elfogadásra került a Kormány által a Nemzeti Infokommunikációs Stratégia, nem mennék bele a pilléreibe és részleteibe, mert azt gondolom, hogy Önök által ez már nagyon jól ismert és szerintem nem tévedek, amikor azt hiszem, hogy ez húsz-harmincszor ez majd idézve lesz a következő másfél napban. Emellett ugye nagyon fontos beszélni a partnerségi megállapodásról, amelyhez kötődően, vagy ezzel kiegészülve megmutatja azokat a forrásrendszereket, amelyek mentén ugye uniós forráshoz lehet jutni, fejlesztési, jelezzük ezt ugye nagyon kiemelve, hogy fejlesztési feladatokhoz kötődően. Ugye ezeknek az operatív fejlesztési programoknak az egyeztetése még folyik, remélhetőleg év végére ezek a folyamatok befejeződnek, Vitályos államtitkár asszony azt gondolom, hogy erről azért elég kimerítő képet fog az Önök számára adni, hogy hol állunk ebben a folyamatban, milyen lehetőségek nyílnak meg.

Ugye beszélünk kell még egy dologról, amely viszonylag új keletű, ez pedig az államreform. Ugye az Államreform Bizottságot felállította a Kormány, ugye ebben olyan nagy, a

kormányzat strukturális átalakításához kötődő kérdések kerülnek megtárgyalásra, amelyeknek úgy tűnik az első két ülés tapasztalatai alapján, nem lehetnek olyan területei, ahol ne találkoznánk az informatikával vagy az infokommunikáció szerepével.

Nagyon jól látszik, hogy ezek a strukturális átalakítások lényegében nehezen tudnak végrehajtódni az informatikai támogatás nélkül, természetesen az is jól látszik, hogy a stratégiáknak a helyére kerülése egy nagyon fontos momentum, hiszen 2010-ben még a Kormány ugye úgy állt neki, hogy az informatika van minden közepén és ahhoz viszonyulhatnak különböző szakágazati rendszerek, most azt gondolom, hogy viszonylag a helyére került a dolog, és jól látszik, hogy vannak olyan szakirányú feladatok és elképzelések, amelyekhez kötődően az informatika támogatást tud nyújtani.

Valóban, az infokommunikációs tevékenységeket az ágazat egységei többnyire más ágazatokban működő megrendelők számára végzik, akiknek meghatározott saját céljaik vannak. Az ágazati vállalatok célja a szolgáltatói profit, a vevők célja pedig a vevői profit, vagy költségvetési feladat megoldása. Mindazonáltal – ahogy a Stratégiából is – itt is hiányzik annak a felismerése, hogy ahogy az ágazati minisztériumoktól, úgy a jelenlegi összetételű Államreform Bizottságtól sem várható a globalizációs tendenciákkal, nagy hatalmi központokkal szemben túlélni képes, informatikára épülő új magyar digitális intézményrendszer koncepciója, amire pedig a legnagyobb szükség lenne.

S azt gondolom, hogy ezt meg is kell értenünk, ilyen rendszerbe kell beállítani magunkat s mindenkinek valamely szakmai feladatrendszer mentén kell az informatikának a viszonyrendszerét meghatározni, s úgy kell beállítani ezeket az informatikai projekteket, ötleteket, hogy a nagyobb kormányzati, akár társadalompolitikai célokhoz illeszkedve lehessen valamilyen fejlesztést megvalósítani.

Ennyit mondanék a stratégiáról, annyival kiegészítve, hogy természetesen az ágazati stratégiák és azoknak az informatikai vetülete mindannyiunk számára nagyon fontos lesz. Mi igyekszünk a kormányzaton belül ezt koordinálni, de nagyon fontos az, hogy a piac is megértse azt, hogy egy ilyen struktúrával kell ezeket a folyamatokat rendszerbe állítani.

Ugye itt van a szabályozás.

Ugye jól látható, hogy a jogalkotó, ugye értsük ezalatt az Országgyűlést vagy magát a Kormányt, viszonylag egyértelmű irányokat határoz meg a saját politikai, társadalompolitikai szakmapolitikai céljai mentén. Ugye ezekben megvannak azok a, az elmúlt négy évben kialakultak azok a szabályozási keretek, amelyek mentén a piac úgy vélem, hogy érzékelheti, hogy merre akar menni a Kormány. Az egy másik kérdés, hogy ez jól van-e elmagyarázva és mindenki számára ugyanezt jelenti-e. Azt gondolom, hogy ebben azért van feladatunk. Viszonylag jól látszik, hogy megalkottuk azokat a szabályrendszereket, szabályozókat, amelyek mentén ugye ez a keretrendszer működtethető. Ezek közül ugye kiemelendő az adatvagyon törvény,

Az adatvagyon törvény a valósághoz képest évtizedes késésben van, még az állami adatvagyonnak is csupán egy részét védi és egyáltalán nem foglalkozik a nemzeti adatvagyon nagyobb részével, különös tekintettel a személyes adatok védelmével, nem teremti meg ennek fogalmi és jogi-gazdasági eszközrendszerét. Emiatt éves szinten petabyte-exabyte mennyiségű személyes adat kerül külföldre és használják ott fel profit és hatalomtechnikai célokra, illetve fogják még hosszú éveken át.. Amint azt a NAIH vezetője is elismerte, az adatvédelmi törvény szigorításra szorul. Előírásai naívak és nevetségesek, csupán azt a látszatot keltik az érintettekben, hogy minden rendben van. Mindaddig nem lesz hatásos vagyonsvédelem, ameddig az adat nem kerül a polgári jog által meghatározott és szabályozott többi jószág körébe.

közigazgatási eljárási törvény, kiemelendő az interoperabilitási törvény, és sikerült is kimondanom, hogy ez már fél siker, az információbiztonságról szóló törvény, és azt gondolom, hogy már az elmúlt négy hónapban is, mióta az új struktúra felállt, születtek olyan jogszabályi változtatások vagy új jogszabályok, amelyek szintén a piacnak az irányait mutatják, elég csak azt gondolom a nemzeti egységes kártyarendszerre gondolnunk, a központi címregiszterre gondolnunk, vagy bármiféle olyan központi szabályozásra, ami azt gondolom mindannyiunk életét érinti.

Ebben ugye kiemelendő egy éppen folyamatban lévő szabályozási feladat, ez pedig a közbeszerzési törvénynek a felülvizsgálata, ugye ez éppen tegnapelőtt volt az Államreform Bizottság előtt, ahol úgy tűnik, hogy az irányok, azok leüthetők, talán a Kormány tegnap tárgyalta is, és e mentén úgy gondoljuk, hogy lehetnek olyan pontosítások, finomítások ebben a beszerzési jogszabályban, amelyek talán a piac életét megkönnyíthetik.

Ez a büszke felsorolás is mutatja, hogy az előadónak fogalma sincs arról, milyen intézményrendszerre lenne szüksége ma, Snowden korában, a magyar államnak és a magyar nemzetnek.

Emellett azt gondolom, hogy beszélnünk kell a kiemelt projektekről, programokról.

Ugye, viszonylag jól látható, hogy abban a szerkezeti struktúrában, amelyet én az elején felvázoltam, megvannak a különböző intézményrendszerek, amelyek saját szakpolitikai célrendszerük mentén igyekeznek informatikai projekteket indítani. Ugye, ezek közül mindenképpen kiemelendő a Belügyminisztérium és a Fejlesztési Minisztérium.

Ugye, a Fejlesztési Minisztériumnak olyan kiemelt projektjei lesznek, ezekben ugye nagy titok nincsen, készül is rájuk a piac, melyek az infrastruktúra építéséhez, kompetenciaépítéshez, gazdaságfejlesztéshez kötődnek. Ugye, ezeknél azt gondolom említhető a 450 MHz-hez kötődő projekt, az okos méréshez kötődő projekt, ugye van egy GSM-R, aminek a folytatása azért várható, s mindezek mellett ugye azt gondolom, hogy vannak olyan szakágazati projektek akár az egészségügyhöz, oktatáshoz kötődően, amelyek kiemelésével, ugye a normál szakrendszeri struktúrából informatikával megtámogatva, sokkal nagyobb hatékonyságot érhetnek el.

Ugye a Belügyminisztérium egy kváziúj szereplő, de csak kváziúj szereplő, hiszen a Belügyminisztériumnak eddig is jelentős szerepe volt a kormányzati, közigazgatási informatika fejlesztésében, de viszonylag egyértelmű irányok mentén igyekeznek az e-közigazgatást fejleszteni. Az egy nagy érdem úgy gondolom mindannyiunk számára, hogy végre megint egy kézben van az e-közigazgatás, hiszen a kormányzati informatika és az ott születő költségek azért jelentős hozzáadott értéket teremtenek a piac számára, értsük a hozzáadott érték alatt a bevételt, s azt gondolom, hogy a Belügyminisztérium iránymutatása és a Belügyminisztérium által meghatározott informatikai irányok nagyon fontosak Önök számára.

Az előadó nem részletezi, miért nagy érdem, hogy az egész e-közigazgatás egy kézbe került. Az ágazati vállalatok számára ugyanis a vásárlások tömege kellene, hogy érdekes legyen, nem a vásárlók száma. Persze, ha csak egy megrendelő van, akkor azzal sokkal könnyebb partneri viszonyt kialakítani a nagy cégeknek. A közigazgatás egészének funkcionalitása szempontjából sem bizonyos, hogy valamennyi szakigazgatási szerv digitalizálását egyetlen helyről jobb irányítani illetve intézni.

Hajmeresztő, ahogy az előadó egyenlőségjelet tesz hozzáadott érték, egy makrogazdasági kategória és a bevétel között, amely egy mikrogazdasági kategória, nem lepezve azt sem, hogy a makrogazdasági kategóriát csupán az árbevétel elkendőzésére használja.

Ugye ebben vannak már olyan determinációk, amelyek mellett nem mehetünk el, s azt gondolom amelyeket nyugodtan lehet említeni, ez ugye az éppen biztonsági fenyegetésként említett felhő technológiáknak a kiérlelése jelenik meg, az ASP-nek a feladatrendszere, az egységes vagy nem egységes de kártyarendszernek a kiépítése, ugye az ehhez kapcsolódó elektronikus azonosítás, elektronikus aláírásnak a kérdésköre. Ugye természetesen valamennyien tudjuk, ha nem is szitokszóként, de ugye vannak ezek a SZEÜSZ, ezek a szabályozási és ügyintézési szolgáltatások, amelyek mentén azt gondolom, hogy viszonylag jól körülhatárolható az, hogy a kormányzat milyen irányokban akarna fejleszteni, az persze egy nagy feladat lesz mindenki számára, hogy ezeknek a fejlesztéseknek, ezeknek az infrastrukturális irányoknak a rendszerét a kormányzat jól meg tudja határozni és a piac számára is elérhetővé tegye, hogy viszonylag egyértelmű legyen, hogy milyen irányban hatnak ezek a fejlesztések.

Ugye mindezeket gondolom, hogy megspékeli a Miniszterelnökségnek a speciális feladatköre, hiszen az ágazati projektek mellett azért a Miniszterelnökség azért foglalkozik ugye területi közigazgatással, a kormányzat átalakításával, a kormányablakok kialakításával, ugye kell, hogy foglalkozzon a nagy közműcéghez kötődő feladatrendszereknek a kiérlelésével, ugye itt van az építésügynek a megreformálása és természetesen ugye itt van a fejlesztéspolitikai intézményrendszer, amely azt gondoljuk, hogy egy nagyon jó úton halad ahhoz, hogy egy informatikával megtámogatottan egy sokkal hatékonyabb pályázati és egyéb információs rendszert tudjon létrehozni, és ennek is ugye azt gondolom, hogy láthatóak az eredményei, mondjuk a ?-hez kötődő tegnapi bejelentések alapján.

Ugye ezek a projektek állnak magukban, mindannyiuk kötődnek a Nemzeti Infokommunikációs Stratégiához, annak a pilléreihez, de azt kell látni, hogy az elmúlt évek tapasztalatai azok azt mutatják, hogy hagyhatja a kormányzat, hogy ezek ilyen blokkokként egy-egy szakágazati minisztériumként egymással együttműködve, hol kevésbé együttműködve, haladjanak előre.

Ebben vannak sikeres projektek és kevésbé sikeres projektek. Azt láthattuk azért, hogy azok voltak a sikeresebbek, amelyek egy szereplőnél landolva megpróbálták előre jutni, s ezek azt gondolom, hogy sikeres projektként meg is valósultak, éppen ezért ugye úgy döntöttünk, hogy megpróbálunk a projektek és ágazati szakrendszerek között azért olyanféle programokat indítani, amelyek horizontálisan kicsit összecsipegetik a rendszerekből azt, hogy miképpen lehet valami egységes megjelenést biztosítani.

Az egységes megjelenés érdekében történő összecsipegetés egy magas állású kormánytisztviselő szájából furcsán hangzik. Nem is világos, hogy miért kellene és minek egységes megjelenésűnek lennie.

Ugye ennek talán az egyik fő momentuma lesz a digitális nemzetfejlesztési program, amelyről ugye már sokféleképpen hallottunk itt az előző előadásokban, ugye hallottunk úgy mint 30 megás projekt, szélessáv, hallottunk úgy, hogy kompetenciafejlesztés, szélessáv eljuttatása mindenki felé. Azt gondolom, hogy ez lesz az első olyan program az elmúlt években, ami a komplexitásában tud hozzáadott értéket teremteni. Ugye a komplexitása abban rejlik egy ilyen típusú kezdeményezésnek, hogy megpróbál egy viszonylag egyértelmű igényrendszer alapján, miszerint juttassunk el mindenhova a széles sávot, olyan infrastrukturális alapot teremteni, más hasznosabb társadalmi célok érdekében, miszerint ne csak juttassuk el az informatikai infrastruktúrát, hanem infrastruktúrát szolgáltatassunk is, szolgáltatasson az állam, és teremtsen meg a lehetőségét annak, hogy a piac szolgáltatni tudjon, mindezekre építve olyan komplex kompetencia és gazdaságfejlesztési programokat tudjunk elindítani, amely mentén ezt tényleg egy programként érzékelve valamely sokkal hasznosabb eredményt fog hozni mindannyiunk számára.

Homályos gondolatok, mint hasznosabb társadalmi cél, értelmetlen mondat.

Ugye azt gondolom, hogy mindezek mentén jobban látszik, hogy a kormányzatnak szüksége van a piacra. Ugye teljesen más együttműködési rendszereket kell kialakítanunk, mind a piaci, mind a társadalmi szereplőkkel.

Azt gondolom, hogy ezt már többször elmondtam és sosem rejtem véka alá, hogy nem feltétlenül az a legjobb megoldás, hogy piaci szereplők egyedileg vagy társadalmi szervezetek mögé bebújva próbálnak saját lobbierdekeik mentén haladni. Sokkal jobb lenne, ha ezek a piaci szereplők összeállnának és közös érdekeket képviselve próbálnának a kormányzat számára olyan hozzáadott értéket teremtő projekteket, programokat eladni, amelyek azt gondoljuk, hogy a kormányzat és a társadalom igényeit is kielégítik. Ez egy nagyon fontos momentum.

A hazai (például tartalom-) szolgáltatók és az azokat kiszorító és tönkretévő multik érdekei nem azonosak, kifejezetten élethalál harc folyik közöttük, és pontosan erről szól a PriceWaterhouseCoopersnak a Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete részére készített tanulmánya. A magyar kormánynak ebben a helyzetben az lenne a kötelessége, hogy védelmezze a hazai szolgáltatókat, ne az egység után vágyakozzon, amúgy tökéletesen hiába.

Ezen túlmenően az államnak az sem érdeke, hogy a vevő/eladó-eladó/vevő viszonypárban vele ellentétes érdekeket képviselő magyar vagy külföldi szolgáltatókat, önmagát meggyengítve, egységfrontba szervezze, sokkal inkább éppen az, hogy megossza őket.

Volt ilyen korporatív elem a kádári rendszerben, de az egészen más szereplőkkel és más elvek alapján működött.

Az előadó szerepvárában van, nem ismeri fel, vagy nem akarja felismerni hogy kik között mozog, és mi a helyzetéből, beosztásából fakadó kötelessége.

Nem mondom, hogy eddig sok siker volt az ilyen típusú kezdeményezésekbe (sic!), bár az elmúlt két év talán ebbe azért egy újat hozott, mert úgy összerázta a piacot, mint az elmúlt tíz, tizenöt évben soha, és egy olyan egységes kiállítás jelent meg mind a kormányzat, mind a társadalom felé, amelyet korábban nem tapasztaltunk.

Megerősödtek a nemzetközi és hazai ágazati nyomásgyakorló szervezetek, gyenge vagy nincs hazai érdekképviselő, a szolgáltatók határozottabban mernek fellépni. Kétlem, hogy a multik által dominált infokommunikációs ágazat érdekérvényesítő képességének ez a növekedése az ország, a nemzet érdekében állna.

Úgy, hogy lehet, hogy ez a történelmi pillanat, amikor élnünk kell ezzel a lehetőséggel és egy nagyon egységesnek tűnő piaccal el tudunk kezdeni egy sokkal érdekibb, más típusú párbeszédet.

A szolgáltatók számára feladatokat kell kitűzni, versenyeztetni, a vállalkozókat ajánlataik alapján kiválasztani és ellenőrizni, nem pedig velük a funkciókat összemossó, a korrupció melegágyává válható partneri viszonyokban párbeszélgetni.

Azt mindenkinek látni kell, hogy ahhoz, hogy a magyar kormányzat azokat az uniós és egyéb fejlesztési forrásokat, amelyek rendelkezésre álljanak, hatékonyan tudja felhasználni, a piacra szüksége van.

A kormányzat úgy tesz, mintha a piacon nem ajánlkozna elegendő szolgáltató, ami egyszerűen nem igaz. Valójában a valódi koncepció, nagyszabású elképzelések nélkül felálló kormányzatnak egyszerre túl sok pénze lett és aggódik, hogy hogyan sikerül majd ezt elköltenie. A vevő, egyébként, már csak piaci pozíciója gyengítése miatt se mondja soha, hogy az eladóra szüksége van, különösen, ha a kormányzatot képviseli.

Azt gondolom, hogy ez teremti meg azt a koherencia-alapot, amely mentén mindannyian együttműködve tényleg egy sokkal jobb digitális nemzetet, digitális gazdaságot tudunk építeni.

Jobb digitális nemzet építését a jelenlegi, elsősorban e téren a digitális írástudást propagáló Stratégia nem tűzi ki célul.

Azt gondolom, hogy tényleg ott a történelmi helyzet, amikor a kormányzat (...?) beállt a dologba, tudják, hogy miről van szó, érzékelik a társadalmi reakciókat. Azt gondolom, hogy ezzel élnünk kell. Nagyon fontos momentum mindannyiunk számára, hogy kialakítsuk mindezeknek a jól működő működési mechanizmusait, és nagyon őszintén, transzparensen próbáljunk meg egymással beszélni, mind az érdekeink, mind az igényeink, mind pedig a megvalósítási lehetőségek mentén. Köszönöm szépen a figyelmet.

Az előadó beszédkésztsége gyenge, szókincse kicsi, az „ugye” töltelékszó több, mint ötvenszer, a „gondolom” több mint harmincszor, vagy a „mentén”, a „látszik”, „látható” és mások is több mint tízszer.